

Νά και τ' Ἀργυροπούλου, ποῦ ἔκανε φιγοῦρα  
μ' ἐκείνη τὴν κρυμμένη 'στὸν κόρφο τοῦ κουμποῦρα,  
ποῦ 'σκότωνε τὸ Ρόχο ἑπτὰ φοραὶς τὴ 'μέρα,  
κι' ὠμίλησε γιὰ χοίρους μὲ θάρρος καὶ ἀέρα.  
Νά και τοῦ Σαλταφέρου, ποῦ ἂν και δὲν τὸν ξέρω,  
δι' ὅσα δὲν μᾶς εἶπε μεγάλως τὸν συγκαίρω.

'Ἰδοῦ! ἐδῶ 'καθόταν καὶ ὁ Τσιγγρὸς ὁ Χιώτης,  
ποῦ 'στὴ βουλή ἐμπήκε μονάχα γιὰ τὸ γένος,  
καὶ φαίνεται: ἀλήθεια πῶς εἶναι πατριώτης  
μὲ ὅσα κι' ἂν τοῦ γράφη ὁ Στέφανος ὁ Ξένος.  
Διότι σὰν πτωχεύσῃς, περνᾷς πολὺ ὠραία  
εἰς τὸ Πτώχοκομεῖον τοῦ ρήτορος Ἀνδρέα.

'Ἄλλ' ἔμως νὰ κι' ἡ θέσις ἡ τοῦ Μαυρομαρᾶ,  
ποῦ μ' εἶχε ἀνακρίνη κι' ἐκείνος μιὰ φορά,  
κι' ἐκεῖ ποῦ μ' ἐρωτοῦσε «εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;»  
'ζητοῦσε ὁ Λεβίδης καφφὲ νὰ μὲ τρατάρη.  
'Αλήθεια πῶς πηγαίνουν αὐταὶς ἡ ἀνακρίσεις;...  
ὦ! τί καιρὸς ἐκείνος καὶ πόσαι ἀναμνήσεις!

'ὦ! χαίρετε, πατέρες τῆς ἀκρας καὶ τῆς μέσης...  
ἀκούω τὴν φωνὴν σας, κυττάζω τὰς μορφάς σας,  
κι' ἀσπάζομαι μὲ σέβας ἐντιμοτάτας θέσεις,  
ποῦναι ζεστοὶς ἀκόμη ἀπὸ τὰ πεισινά σας.  
Φωνάζω δὲ μὲ κλάμμα καὶ μὲ μετάνοιαις τόσαις:  
«Χαλάλι νὰ σᾶς γίνουν ἡ χίλιαις πεντακόσαις!»

Ἡμερολόγιον τοῦ Ἀσωπίου,  
τοῦ πολυφράδμονος ἡμῶν λογιῶ.

'Ἐξετυπώθη καὶ αὐτὸ μὲ χίλια δρὰ καλὰ,  
κι' ἀργότερα θὰ γράψωμεν περὶ αὐτοῦ πολλὰ.

Καὶ ὁ Καθρέπτης αὔριον ἐκλίδεται καὶ πάλιν  
διπλὸς μὲ νέα πρόσωπα καὶ μὲ ἀνεμοζάλην.

Ἡμερολόγια μικρούτσικα,  
κομψότατα καὶ ὠμορφούτσικα.

'Ἐὰν Ἡμερολόγιον ἐπιθυμῆς τῆς τσέπης  
κι' ὅπου σταθῆς κι' εὐρίσκεισαι τὰς ἐορτὰς νὰ βλέπῃς,  
λεπτὰ τριάντα, κύριε, μὴ λυπηθῆς καθόλου  
γιὰ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Βίλμπεργ τοῦ Καρόλου.

Ροῦχα χειμερινά,  
κατ' ἐξοχὴν φτηνά.

Εἰς τοῦ Μαθᾶ τὸ μαγαζὶ, ἔπερ ἐν Σύρῳ κεῖται  
κι' ὁ Ἰωάννης Σύψωμος τὸ ὑποδιευθίνει,  
περίφημα ἐνδύματα τῆς Βιέννας θὰ εὑρῆτε,  
καὶ ὄποιος πάρη ἀπ' αὐτὰ θὰ εἶναι φιγοῦρῖνι.  
Κι' ἀπ' τὴν Ἀθήνα τρέξετε εἰς τοῦ Μαθᾶ νὰ πάτε...  
δραχμαὶς σαράντα μοναχὰ μιὰ φορεσιὰ τιμᾶται,  
ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸ Κοστοῦμ σᾶς δίνουν καὶ καπέλο,  
ὡς καὶ παπούτσιά λάστικα μὲ δυνατὸ βιδέλο.  
Μόνον μὲ εἴκοσι δραχμὰς εὐρίσκετε καλτό,  
ποῦ ἀψηφᾶτε τούρτουρα καὶ παγωνιὰ μ' αὐτὸ  
ἂν θέλετε καὶ Πρωσοικὰ, ποῦ τόσο λοῦσο κάνουν,  
ἀπὸ τῶν εἴκοσι δραχμῶν μέχρι σαράντα φθάνουν.  
Καὶ τέλος ἀφοῦ γίνετε καθ' ἕλα τε φαρίκι,  
σᾶς δίνουν εἰς τὸ ὑστερο καὶ 'λίγο χαρτζηλίκι.

## ΡΩΜΗΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΧΩΡΙΣ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

Καὶ τέλος πάντων αὔριον, συνάρσει τοῦ θεοῦ,  
καὶ τὸ Ἡμερολόγιον πωλεῖται τοῦ Ρωμηοῦ  
μ' ἐξώφυλλον χρωματιστόν, παιδρὸν τε καὶ ποικίλον,  
μὲ μούτσουνα, μὲ κάκανα, μὲ Περικλέτου ξύλον,  
μὲ τὴν Πρωτοχρονιάτικη τοῦ Φασουλῆ μουρμουῦρα,  
καὶ τῆς κυρίας Φασουλῆ τὴν κλασικὴ φιγοῦρα.

Εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν  
λεπτὰ σαράντα ἡ τιμή,  
εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν  
ἑξήντα καὶ προπληρωμή.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο  
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει  
μὲ τῆς βιβλίου τῶν Χαυταίων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὰ τῶν «Ἐξοφρονούντων» — νύκτα 'μέρα συζητούντων,  
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,  
μ' οὐρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μιὰ μάνθρα μὲ γαιδοῦρια.